

Radical

21

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul II
Nr. 44
(CCIL)
Miercuri,
6
februarie
1991
3 lei

În veci pomenirea lor

D zeci și sute de ori s-au făcut apeluri, uneori disperate, ca cei ce anchetează situația din decembrie 1989 să facă publice listele morților și răniților, dar și ale teroriștilor, ale celor vinovați de genocid. Dacă despre cei plecați dintre noi mai știm câte ceva, despre teroriști nu știm nimic nici în ziua de azi. E de-a dreptul umilitor pentru un popor decimat timp de o jumătate de veac — în închisori, lagăre, deportări, exproprieri, minciună, umilință — apoi, ca un „corolar” al bestialității dictaturii, în câteva zile să-i fie răpusă, prin gloanțe, floarea tinerimii. Și să

nu știm, după mai bine de un an, CINE A TRAS ÎN NOI?!

Altfăseară, la o oră tirzie s-a dat, la televizor, lista celor căzuți în decembrie '89, în București, pentru libertate și democrație. 551 de OAMENI au fost răpuși de gloanțele criminale ale unei orinduirii criminale. S-a dat lista acestora, făcându-se apel la cei ce știu ceva despre împrejurările în care au căzut. Doamne, Dumnezeu, de ce atît de tirziu? Ce-au făcut comisile de anchetă afită amare de vreme? În București...

Dar în toată țara? Cînd se vor limpezi apele, ca să știm

lîngă cine stăm, cine stă lîngă noi, ce pericol ne mai pște?

Oare chiar nu s-a aflat încă nimic — sau prea puțin — despre tragedia din decembrie '89, ca să ne trezim că „nu sînt probe concludente” pentru capii represiunii? — aflați, acum, mulți dintre ei, cercetați (din nou!) în libertate.

Cine are interesul — criminal — de a ține adevărul sub obroc? Și pînă cînd? Pînă cînd minciuna va mai sta în fruntea mesei cu... frunțașii?

A prezenta o listă a celor morți acum un an, fără a pedepsi pe cei ce i-au omorît, seamănă cu un parastas cînic, cu o bătaie de joc de care n-ar fi fost în stare nici Stalin, nici Ceaușescu.

Oare de cîte astfel de parastase vom mai avea parte în noua noastră democrație originală?

Cît despre cei duși, vom zice cu pioșenie: veșnica lor pomenire.

Traian SUCIU

Partidul Național Liberal protestează față de hotărîrea abuzivă și total nedemocratică a conducerii Radio-televiziunii Române, de a suprima singura emisiune a opoziției „Puncte de vedere”, în care opoziția putea veni în fața națiunii, cu prezentarea punctelor sale de vedere, a programelor proprii, atît cele ideologice cît și alternativele economice și legislative.

Acum cînd România a garantat în fața Europei că vrea să se îndrepte spre adevărata democrație, cînd a

PROTEST

arătat rolul determinant al opoziției se iau aceste măsuri pur totalitare și comuniste, ce demonstrează de fapt inversul promisiunilor făcute în fața „Consiliului Europei”.

Totodată, Partidul Național Liberal protestează față de hotărîrea abuzivă de reducere a programelor în limbile maghiară și germană. Și această hotărîre vine în contradicție cu promisiunile primului ministru în fața „Consiliului Europei”.

Arătăm că aceste măsuri nedemocratice s-au luat numai după ce România a primit „Statutul de invitat special” la Consiliul Europei, din 1 februarie 1991.

Partidul Național Liberal cere anularea acestor măsuri nedemocratice și menținerea promisiunilor făcute în fața Europei.

Partidul Național Liberal — Sibiu

Un act de dreptate

— Interviu cu d-l CRISTESCU FLORIAN, președintele Comisiei Județene Sibiu de aplicare a prevederilor Decretului-Lege nr. 118/1990, extins prin Legea nr. 38 din decembrie 1990 —

R.: La ce se referă respectivele legi și cu ce se ocupă această comisie?

C.F.: În cadrul județului Sibiu, în conformitate cu Decretul, funcționează de la 1 iunie 1990 o comisie numită printr-un ordin al Comisiei Centrale de aplicare a decretului. Ea este compusă dintr-un președinte (subsemnatul, de profesie jurist), doi reprezentanți ai Ministerului Muncii și Protecției Sociale, și patru reprezentanți ai Asociației Fostilor Deținuți Politici. Decretul se referă la cinci categorii de persoane care au suferit sub fostul regim și cărora trebuie să li se asigure anumite drepturi. E vorba de persoane care au suferit pe motive politice.

R.: E vorba numai de motive politice?

C.F.: Numai, ele fiind evaluate, în primul rînd, pentru perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989.

R.: De ce 6 martie 1945?

C.F.: Atunci a fost impus de către trupele sovietice primul guvern marionetă.

R.: Înainte nu s-au făcut abuzuri ale comuniștilor care, între 23 august '44 și 6 martie '45, se pregăteau să preia puterea?

C.F.: Ba da, dar din 6 martie '45 au început abuzurile de tip stalinist.

R.: Care sînt cele cinci categorii?

C.F.: În primul rînd este vorba de cei care au suferit condamnări penale în baza hotărîrii judecătorești, pe motive politice.

R.: E ușor de stabilit veridicitatea condamnărilor?

C.F.: Există o sentință judecătorească care stabilește, fără dubii, cine a fost condamnat politic.

A doua categorie este compusă din cei internați în locuri de detenție sau colonii de muncă pe baza unui act administrativ al organelor Ministerului de Interne: fosta Siguranță și apoi fosta Securitate. Sub incidența noțiunii de organe ale M.I. se consi-

deră a fi toate instituțiile de acest fel, care s-au succedat din 6 martie '45.

A treia categorie se referă la persoanele internate în spitale de neuro-psihiatrie, tot din motive politice. A fost o măsură draconică și perversă, pentru ca acestora să li se spele creierul de idei filozofice, politice sau juridice, care intrau în contradicție cu doctrina partidului.

A patra categorie este reprezentată de persoanele strămutate de la domiciliile lor, în județe sau zone mai îndepărtate decît județul de baștină. Scopul evident a fost

(continuare în pag. a III-a)

Lucian FILIP

GREVA DE LA „STEUA ROȘIE”

După cum am anunțat în numărul de ieri al ziarului nostru, luni, 4 ianuarie, a avut loc înfrîngerea dintre greviști și Comisia departamentală. Din păcate, nu s-a putut înfrîngea mult necesarul dialog, care ar fi trebuit să lămurească situația.

D-l Cioșcu, directorul Direcției Privatizare, din cadrul Departamentului Industrii Ușoare a ținut o prelegere despre politica guvernamentală în privința privatizării, neîncercînd să dea nici un răspuns concret revendicărilor, iar asistența a participat fără să dovedească o organizare serioasă a mișcării greviste, prin sindicat.

Situația deosebit de gravă în care se află cele trei Societăți comerciale, impune din partea Consiliilor de administrație și a salariaților, coerență, clarviziune și interes real în abordarea subiectelor fierbînti, în cadrul unui dialog matur.

Așteptăm.

(D.T.)

III. Copșa Mică — un destin tragic

— ORAȘ ILUSTRATIV PENTRU ÎNTREAGA REALITATE COMUNISTĂ —

Natura și populația din vecinătatea a două fabrici au fost grav poluate, pentru a fi obținute produse industriale necesare economiei naționale, indiferent de preț. Aceasta este esența problemei. Totul trebuie subordonat po-

liticului, afirmă comuniștii. Deci, în primul rînd i-a interesat ceva situat deasupra economiei și anume puterea politică. Ideile comuniste despre puterea politică, despre preluarea și menținerea ei au fost formulate în

a doua jumătate a secolului al XIX-lea de către Marx și Engels și completate în prima jumătate a secolului nostru de către Lenin, Trotski și Stalin. Lumea pe care își propuneau comuniștii să o guverneze era o lume de proletari (în latină: proletarius — în antichitate, cetățean din ultima clasă, scutit de impozit și care nu era considerat util decît pentru copii pe care îi creștea; către 1800 — persoană care nu poate năzui, ca resurse, decît remunerația pe care i-o va alocă cel cărui îi va închiria sau vinde forța sa de muncă. Larousse — dictionnaire de la langue française). La preluarea puterii, guvernării trebuiau proletarizați, căci i-

(continuare în pag. a IV-a)

Ion UNGUREANU

La prima vedere, fotografia din imagine ar părea fi făcută în Bagdad, după un bombardament aliat. Din păcate nu este așa, ea este făcută în cartierul Vasile Aaron și reprezintă o emblemă de „buni gospodari”, pentru edilii orașului nostru. Asemenea mormane de pămînt, rezultate în urma unor săpături mai vechi, se pot întîlni în mai toate cartierele Sibiului. Oare cînd va avea de gînd primăria să introducă Sibiul în rîndul orașelor și nu al cociaturilor? Unde sînt banii care, atîția ani, ne-au fost trași pentru înfrumusețarea orașului și la ce-au fost folosiți?

Foto Radu DUMITRU

● Citiți în pagina a II-a, alte relatări (și mai ilustrative) despre NEGOSPODĂRIEA orașului.

Sașii, țiganii și criza de apă

Trei subiecte la ordinea zilei în Sibiu. Bătrînul Hermannstadt trăiește ultimele zile cînd, cei care i-au creat faima europeană de-a lungul secolelor, cetățenii români de etnie germană, mai sînt printre noi. Dacă sașii au rezistat asalturilor turcești, războaielor, inclusiv cele mondiale ale acestui secol ce miine, poimîne se sfîrșește, iată că haosului social creat de comunism nu-i mai rezistă. Este trist, dar adevărat. Mai ales în contextul haosului prelungit după revolta din 1989. Plecarea lor reprezintă o mare pierdere morală, etică și materială pentru Ardeal. Mă refer numai la Ardeal, deoarece nu pot afirma că românii ce trăiesc la sudul și estul Carpaților știu, într-adevăr, cine au fost sașii ardeleni și, mai ales, ce ar putea face ei pentru România. Nu cred că locuitorii vechiului Regat au cunoscut „rînduiala ca la sași”. În Ardeal acest lucru se știe. Efectele migrației săsești spre locurile de baștină, părăsite cu 800 de ani în urmă, sînt deja subiecte de istorie. Deci, după aproape un mileniu, au fost suficienți 20 de ani pentru ca Dieter, Jurgen, Karin să nu mai doarească să trăiască alături de Ion, Vasile, Maria. Ei au plecat și pleacă lăsînd averile lor, mari sau mici, în care au investit bani, muncă chibzuită și, bineînțeles, mult sentiment. Dar, cu toată părerea de rău, au ajuns la concluzia că misiunea lor s-a terminat. În spatele oamenilor se deschide un hău mare cît 10 secole.

Mergînd pe urmele lor, în Turnișor, am ajuns pe strada Ogorului. Căsuțele, ca în satele poveștilor fraților Grimm, păstrează urme ale zilelor

de altădată cînd un „Herr” sau o „Frau” porneau cu de-ale gurii și flori spre oraș. Arajarea lor dovedește spirit gospodăresc și dorința de sistematizare. Strada, destul de largă și dreaptă, casele cu arhitectura asemănătoare, așezate ca pe desenul unui proiectant.

Tocmai cînd ne întrebam: de ce oare ne-o fi sesizat cineva pentru „o gravă defecțiune în circuitul de apă stradal”, am alunecat pe gheața unui adevărat patinoar, „pregătit” de mama-iarna asta geroasă. Eram în drepul casei de la nr. 23.

Poarta fiind deschisă, dar înțepenită în gheață, încercăm să intrăm în conversație cu stăpînii. Două bătrîni în metalul porții și ne răspunde... cîinele vecinului. Avem însă noroc. Apare un alt vecin, Herr Gromer Matei care, în româneasca lui săsească, ne povestește istoria acestei case.

După plecarea adevăraților stăpîni, acum 3 ani, în Germania (bineînțeles), casa, curtea, șura și grădina au intrat în posesia unei familii de țigani. Numele? Nu-l știe. De fapt, nu știe sigur dacă este vorba de o familie. Poate e un singur bărbat care se „odihnește” aici după „obositărele curse de comis voiajor”. Lemne de foc? Ah, au tăiat tot ce au găsit. Intrăm puțin să ne arate ceva ce nu-mi puteam imagina, cel puțin acum cînd locuitorii Sibiului au ajuns spălători n-cturni. Pivnița UMPLUTĂ CU APĂ, devenită un IMENS CUB DE GHEAȚĂ. „Patinoarul” din stradă se mărește pe zi ce trece, apa scurgîndu-se încontinuu din instalația casei. Oh, Herr Gott, unde ești să vezi ce s-a ales de o gospodărie ce altădată,

sigur, era bijuterie! Nici trecerea armatelor rusești nu cred că a lăsat în urmă așa ceva. Șura devastată, grădina nelucrată, un geam al casei înlocuit cu o... pernă. Scenografie de sfîrșit de război. „Ați anunțat pe cineva”? „Bineînțeles. Înainte de Crăciun, pe cei de la „Canal”. „Și”? „Acum vreo 2-3 săptămîni a venit o echipă care, după cîteva ore de stat, a „încins” o masă pe cîmpul din apropiere, în jurul unui foc... țigănesc”.

Îeșim în stradă. În jurul nostru se strîng mai mulți vecini. Românii, de curînd mutați în cartier, sînt revoltați și ei. D-l Dobrotă Dumitru a anunțat „Canalizarea” acum o săptămîină. Degeaba. Cu toții par îngroziți, mai ales că pe stradă mai sînt încă trei defecțiuni la conducta de apă. În rest? Tăcere...

Am plecat cu gîndul la oamenii care fac zile întregi anticameră la „Spațiul locativ” de la Primărie. Sînt, poate, mulți printre ei pentru care casa de la nr. 23 de pe strada Ogorului ar fi mană cerească.

ÎN LOC DE CONCLUZII

În Turnișor, se pare, ce au făcut sașii, desfac țiganii. Dar românii unde sînt?

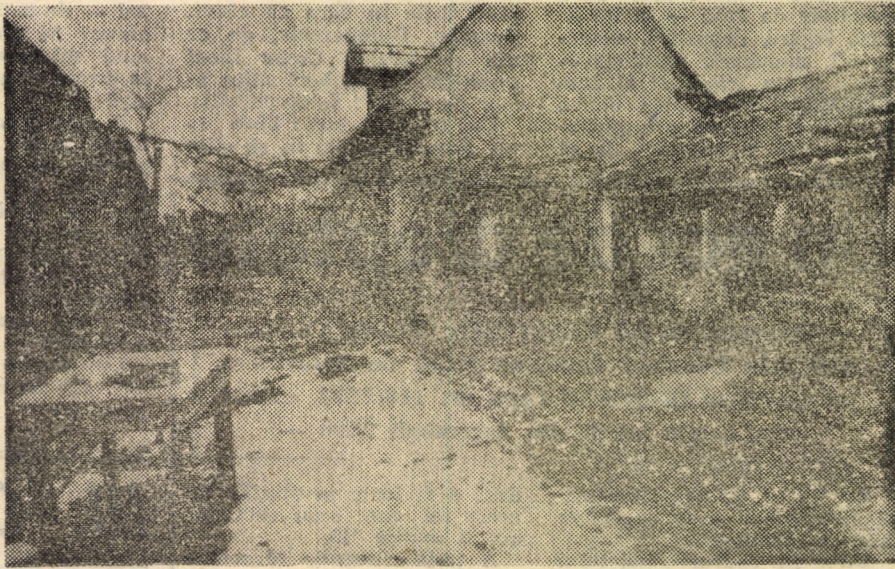
Ce ție și cu libertatea asta, înțelegă pe limba fiecăruia! Sașii pleacă, țiganii distrug (dar vînd din greu la negru), iar românii lasă... apa să curgă.

Dorin TEODORESCU

P.S. — În privința integrării țiganilor (romilor?) într-o viață civilizată sînt speranțe, mai ales că Turnișorul va fi un puternic centru politic și social. La ce te poți gîndi, cînd vezi redacția „Neo Drom” vizavi de Partidul Romilor Căldărari și o sucursală a Națiunilor Unite? (D. T.)

Foștii stăpîni au lăsat ceva...

... iar noii stăpîni distrug.

Cine arde gazul de pomană? Ne îngheață frigul lui Dumnezeu

Am primit la redacție scrisoarea domnului Brezăe Mircea din Sibiu, care se plînge de o situație des înfîntă în unele zone ale orașului, chiar generalizată.

Reproducem pasaje din această scrisoare, în care mulți dintre dumneavoastră își „vor recunoaște” propria locuință, propriile necazuri legate de ea, indiferența celor care nu fac nimic pentru banii pe care-i încasează etc. ...

„Locuiesc în apartamentul 71 blocul 29, fost P 8, din anul 1977. Din 15 octombrie 1990, în sufragerie nu am căldură și se pare că toți locatarii de pe coloană sînt în aceeași situație. M-am adresat administratorului Borza Petru, verbal și în scris, prezentîndu-i situația, pe care dînsul s-a angajat s-o rezolve în cel mai scurt timp. Și uite așa, cu promisiuni am ajuns în 31 ianuarie 1990. În luna decembrie am obținut o comandă către CT 9, pe care am înmînat-o maistrului Popa. A fost trimis un instalator să constate situația și să încerce să o remedieze. Acesta a făcut o aerisire a coloanei și cu asta am rămas. Adică, fără căldură, în continuare. Pînă la urmă s-a găsit defectul: o buclă de dilatare infundată și care urmează să fie tăiată. Cînd? Poate la vară.

Taxele le achităm în continuare normal, fără nici o

diminuare, deși stau cu o a-erotermă în priză, ca să nu înghețe caloriferul.

M-am adresat din nou domnului administrator Borza, ca să nu mai încaseze taxele pentru căldură și întreținere. Dînsul mi-a răspuns că a făcut o adresă către Consiliul Popular, urmînd să așteptăm un răspuns. Și tot așteptăm.

V-aș ruga să ne sprijiniți prin intermediul ziarului la deschiderea unor anchete sociale la Centrala CT 9, deoarece foarte mulți locatari plătesc o căldură pe care nu o au.

Personal nu sînt de acord ca să completez strictul necesar de căldură cu ajutorul aparatelor de încălzit electrice. I-aș invita pe cei care se ocupă de centralele termice să locuiască doar cîteva zile în apartamentul meu.

Nu cred că această situație este de nerezolvat, numai bunăvoință să fie”.

Deci, d-l Brezăe mai crede în bunăvoința oamenilor și asta este bine.

Ne pare rău că tot ce putem face, este un apel la această bunăvoință a specialiștilor și a factorilor de răspundere.

Poate cineva din Primărie are cîteva clipe libere pentru a stabili exact CINE ARDE GAZUL DE POMANĂ!

Dan Ioan BOGDAN

Oare de ce Sibiul este o zonă atît de năpăstuită? Întrebarea are ca suport nu numai criza de apă, ci și frigul care nu se mai sfîrșește. Frig afară, frig în case, frig la servicii, oamenii devin morocnoși, și parecă au învățat să tremure de frig și pe dinăuntru. Nimic, dar absolut nimic nu ne ține de cald, acum cînd natura parecă se războiește pe noi. Nici liberalizarea, nici legile sau rapoartele recente nu au acest har. În alte zone ale țării e o zăpadă ca-n povești. La noi nici nu ninge, nici nu plouă și frigul se întetește. În această situație normal ar fi ca prefectura, primăria, instituțiile de resort să ia măsuri care să țină, la propriu, de cald. Din păcate, tot mai numeroase sînt sesizările cetățenilor privind căldura din apartamente. Cei care au i-grație din anii trecuți se pot „bucura” de ea în continuare. Cine n-are, o capătă acum! Cei mai mulți din cei care ni s-au adresat au făcut numeroase demersuri și sesizări, dar caloriferele lor sînt tot reci. Din păcate, din motive mai mult sau mai puțin tehnice, la această oră nu toți sibiienii beneficiază de căldură, dar de plătit o plătesc toți. Nu știu de ce se lasă să se înghețe că toți cei care n-au căldură constituie excepții, ce se vor rezolva. Dacă tot a terminat prefectul nostru cu culesul laurilor, e cazul să se întoarcă la treabă. Chiar dacă dumnealui n-a văzut apartamente în care se tremură de frig, noi am văzut în majoritatea car-

tierelor, chiar și în centrul orașului, de regulă în casele în care locuiesc bolnavi și bătrîni.

Acum, ca o culme a paradoxului, în sprijinul frigului vine și criza din Golf. În țară sînt deja localități care suferă de pe urma slabei livrări de produse petroliere. În județul nostru, lipsa agentului termic e „compensată” de o risipă uluitoare în între-prinderi. Dacă nu aburul, atunci cine ne-ncălește? Tot de partea frigului se declară și șoferii I.J.T.L.-ului, care atunci cînd vād lume înghețată prin stații, au o plăcere nebună să nu oprească.

Aflăm că la ora actuală, pe glob, un om a murit din cauza frigului, multe porturi sînt blocate și multe zboruri întrerupte, în timp ce nici la noi temperatura nu prea urcă peste minus 10 grade. Numai chibrite dacă ar fi, să aprindem chibrite și să suflăm în palme, dar pînă să găsești și să aprinzi unul, îngheți de tot. Și măcar apă de-am avea, să ne facem un ceai cald. Totuși, în actuala criză, unii au găsit modalitatea de a-și ușura traiul, gîndindu-se numai la persoanele lor. Chiar așa, dacă aleșii nu mișcă un deget pentru noi, să ne facem singuri dreptate! Dacă vom instala robinete la calorifer, vom avea zilnic cu ce ne spăla. Metoda e deja foarte cunoscută, nu mai are nevoie de reclamă. Doamne fereste! În aceste condiții, nici nu trebuie să fi înzestrat cu premoniții ca să prevezi o catastrofă!

În decembrie '89 nimeni nu

a cerut salam! Una din cereri a fost, atunci, și cea legată de lipsa căldurii. Pentru toți! Or, după Revoluție, putem primi fără probleme eschimoși în vizită, fără să-i culcăm în frigider! Există o întrebare, care ne îngheață mai mult decît frigul de afară. De ce sîntem mințiți? De ce își închipuie cineva că ne țin de cald promisiunile și praful aruncat în ochi? Nu cumva resursele de căldură sînt ținute pînă la 1 aprilie, cînd se vor scumpi? Ar fi culmea ironiei.

Gabriela BALAN

Tomberonul cu gunoi

Tomberonul cu gunoi, stă pe stradă, printre noi, în speranța că mai vine — dar nu vine — vezi matală, omul de la comunale.

Șobolanii, la grămadă fac într-una promenadă; a venit și un dihor, din vecini

și-a data iama prin găini. Vă rugăm frumos, mon cher mai treceți prin cartier să vedeți ce n-ați văzut de cînd muter v-a făcut —

cum stă lada cu gunoi, rînjită ca un strigoi; că nu vine, vezi matală, mister de la comunale!

I. MĂRGINEANU

(urmăre din pag. I)

acela de a diminua un eventual prestigiu al foștilor moșieri, capitaliști sau intelectuali, ciștigat în locuri unde au trăit ani buni. Această măsură a ușurat colectivizarea.

În a cincea categorie intră persoanele cărora li s-a stabilit domiciliul obligatoriu. Și aici se pot circumscrie două subcategorii, care li cuprind: a) pe cei care după ce au suferit o condamnare li s-a stabilit domiciliul obligatoriu în altă parte, și b) oameni reținuți printr-un ordin al M.I. cu domiciliul într-o localitate, fără să fi fost în prealabil condamnați. Aceștia au fost negustorii, profesorii, funcționarii publici și de stat, foștii funcționari pe la firme particulare, în general intelectualitatea.

La toate aceste cinci categorii, Legea nr. 32 mai introduce alte două categorii: a) persoane deportate în străinătate (aici ne referim la U.R.S.S.) după 23 august '44, deși în convenția de armistițiu nu se prevedea deportarea unor persoane de cetățenie română. b) Persoanele care au devenit prizonieri luați de sovietici după 23 august '44, cu toate că noi trecusem de partea aliaților. Totuși, rușii au reținut prizonieri din armata română. Într-o scrisoare din 23 august '44 și decembrie '44 ei au luat cca. 185.000 prizonieri români. Numai aceștia beneficiază de drepturi fiindcă, juridic, ei sînt deportați.

R.: Dar ce se întâmplă cu prizonierii luați înainte de 23 august 1944?

C.F.: Nu se încadrează în drepturile prevăzute de De-

cretul 118. După cum nu se încadrează nici prizonierii luați după 23 august 1944 de trupele Axei.

R.: De ce această omisiune? C.F.: Legiuitorul s-a gândit numai la cetățenii români, considerați deportați și nu la prizonierii de război. Cei luați prizonieri, în rîte de 23 august, beneficiază de altă reglementare juridică, de care în prezent se ocupă Veteranii de Război.

R.: De ce avantaje vor be-

Un act de dreptate

neficia categoriile sus menționate?

C.F.: Primele trei categorii, împreună cu ultimele două (a și b) au următoarele drepturi: li se socotesc vechime în muncă, și la aceeași unitate, plus un spor de 6 luni pentru fiecare an în care se consideră că îndeplinesc atribuțiile care li fac să corespundă respectivelor categorii.

R.: Șase luni se socotesc tot vechime?

C.F.: Tot. Să luăm un exemplu. Cine a fost internat din motive politice timp de 10 ani, are vechime în muncă, și la aceeași unitate, 15 ani de zile. Pe lângă asta, pentru fiecare an de detenție, raportare, internare din motive politice se stabilește o indemnizație lunară de 200 lei pentru fiecare an în parte. Deci, cel cu 10 ani de internare, de exemplu, primește, cu data de 1 aprilie 1990, cîte 2.020 lei în plus la salariu, în fiecare lună, sau la pensie. Dacă nu are nici salariu, nici pensie, primește indemnizația respectivă, care nu se impozitează, deci nu se ia în calcul la stabilirea de plăți către stat sau terțe persoane. Tot aceste categorii au dreptul la asistență medicală și medicamente gratuite în uni-

tățile de stat (nu și particulare). Foștii deținuți politici au prioritate la acordarea de locuințe din fondul public.

R.: Iar celelalte categorii...?

C.F.: Cei strămutați și cu domiciliul obligatoriu, dacă în perioada respectivă nu au putut să fie salariați, la profesia pe care au avut-o, li se consideră vechime în muncă și primesc 200 lei pentru fiecare an cît au fost strămutați, sau au suportat domiciliul obligatoriu.

R.: Deci, numai dacă nu au fost salariați?

C.F.: Numai dacă nu au fost salariați, întrucît așa cere expres articolul 1, alineatul 3, din Decretul 118/1990.

R.: Cei care au asemenea probleme, unde se pot adresa, cu cine vor lua legătura?

C.F.: După lege, se pot adresa direct Comisiei Județene Sibiu, prin Registratura Direcției de Muncă și Protecției Sociale Sibiu, ultima cu sediul pe str. G-ral Magheru.

Indirect, foștii deținuți politici pot apela la serviciile Asociației Foștilor Deținuți Politici de pe str. Tribunei nr. 11.

Persoanele de naționalitate germană se pot adresa la Forumul Democrat German, filialele Sibiu și Mediaș.

După cum, cei luați prizonieri din 23 august '44 pot apela la serviciile Asociației Veteranilor de Război, cu sediul la Casa Armatei Sibiu.

R.: Este, în vreun fel, plătită această comisie?

C.F.: Comisia lucrează fără să fie cineva retribuit.

R.: Care este bilanțul activității ei de pînă acum?

C.F.: Pînă acum au fost rezolvate 750 de cazuri, deci am emis 750 de hotărîri, fiind în curs de rezolvare peste 1.600 cazuri. În general, este vorba de cei deportați în străinătate și prizonierii de război, de după 23 august '44, la ruși. Deținuți politici vin, în medie, cam 20 pe săptămînă. Este mult de lucru dar, indirect, ne ajută și Forumul Democrat German, Asociația Foștilor Deținuți Politici și Asociația Veteranilor de Război.

R.: Vă mulțumesc.

Mai scump oul ca găina?

Am ascultat recent povestea necazurilor doamnei Dobrotă Ana (str. Tilișca nr. 4) care de o vreme bună e pusă pe drumuri. „În 1971, respectiv 1972 — ne spune — noi, cei patru frați am construit două case pe terenul părinților”. Necazul pornește de la aceste case, ale căror develope de categorii de lucrări, privind construcția, însumează, unul 131 mii lei, altul 240 mii lei. Prin efectul legii s-a stabilit valoarea de asigurare. „Dacă înainte valoarea era 371 mii, acum mi s-a spus că este 538 mii lei. Cum poate să fie mai mare suma de asigurare decît valoarea reală? M'e, dacă îmi arde casa, n-ami da nimeni atîția bani. Și vă mai spun că la vecinii pe la care m-am interesat, sumele nu erau așa mari, deși casele au cam aceeași mărime”. Întrebînd-o pe d-na D. A. care este, de fapt, nemulțumirea sa, ne-a răspuns: „Nu sînt de acord a se confunda, în mod intenționat, valoarea reală cu suma de asigurare. În fiecare an eu plătesc mult mai mult decît e real și acest lucru se repercutează și asupra impozitului. Cum poate fi normal, să ne coste cele două case 371 mii și să ni se asigure cu 538 mii? Eu cred că inspectorul de teren taxează după bunul său plac”. Pentru a se limpezi astfel de probleme, care probabil s-a ivit și la alții, cerem din partea celor în drept să răspundă la întrebările: „Cum se calculează valoarea de asigurare?”, „Care sînt scumpurile de ultimă oră și ce scumpiri se prevăd pentru viitor?”, „Cum se stabilește impozitul?” — răspunsuri care, sperăm noi, vor veni în sprijinul cititorilor.

Gabriela BALAN

De la U.J.C.C. Sibiu este trimisă, cu nr. 243 în 14 ianuarie 1991, către Cooperativa de consum Șelimbăr, o adresă semnată de președinte, consilierul juridic și șeful serviciului C.F.I., prin care se menționează că: „Împotriva lucrătorilor din comerț trebuie să se ia cele mai drastice măsuri, mergînd pînă la desfacerea contractului de muncă, în cazul în care se comit abateri și abuzuri, ca cel comis de Boboia Silvia.

Biroul Executiv al U.J.C.C. Sibiu, analizînd cazul gestionării Boboia Silvia, propune Biroului executiv al Cooperativei de consum Șelimbăr să analizeze acest caz și să dispună desfacerea contractului de muncă a numitei Boboia Silvia în conformitate cu prevederile art. 130 lit. „i” din Codul Muncii.

În urma acestei adrese și a numeroaselor sesizări în ceea ce privește vinzarea preferențială, vinzarea la supra-preț, stocarea de mărfuri în scopul vinzării ulterioare, neglijența la locul de muncă, atitudine necorespunzătoare față de clienți, fals în acte (copia făcută la indigo a listei de priorități la Tv color), pe care președintele Cooperativei de consum Șelimbăr, d-l Duca Petru, urma să o prezinte ca document justificativ la U.J.C.C. Sibiu, d-na Boboia Silvia s-a trecut fără nerușinare la poziția 4, deși în original figura la poziția 5. Cu alte cuvinte „lasă să cadă prostul de minciună”, eu să mă apropiu încetul cu încetul de scop, adică televizorul color, pe care această gestionară și l-a însușit, deși

nu avea dreptul, cumpărîndu-l, bineînțeles, la preț neliberalizat.

Dar iată că „ulciorul nu se duce de multe ori la apă” și d-l Modran Filip Ioan din Bungard, care era trecut pe listă la poziția 3, sesizează conducerea cooperativei. Ghinion pentru d-na Boboia să întîlnească și oameni care nu se lasă mituiți. În urma acestor fapte „demne” și „cinstite”, Cooperativa de consum Șelimbăr, prin decizia nr. 25 din 22 ianuarie 1991 hotă-

De ce miting la Șelimbăr?

răște ca: „Începînd cu data de 21 ianuarie 1991, se desface contractul de muncă al doamnei Boboia Silvia... În condițiile art. 130 lit. „i” din Codul Muncii, cu drept de contestație la Judecătoria municipiului în termen de 30 de zile de la primirea prezentei...”. Decizia este vizată de Oficiul juridic al U.J.C.C. Sibiu.

În sfîrșit, sâtenii răsufală ușurați că s-a făcut dreptate și că au scăpat de o asemenea calamitate într-ale comerțului. Bucuria lor însă a durat doar din 21 ianuarie 1991 pînă în 29 ianuarie 1991, cînd U.J.C.C. Sibiu, ca for tutelat, dispune desigilarea magazinului, revenirea asupra deciziei de desfacere a contractului de muncă și sancționarea gestionarei cu... 10% pe trei luni, (ianuarie, februarie, martie). Desigur ne întrebăm unde este atît de

trîmbițata descentralizare și autonomie a cooperativei? Iată că în data de 1 februarie 1991, oamenii nu mai răbdă, organizează un miting care, din păcate, nu a ieșit așa cum au dorit-o organizatorii, dar la care am înțeles că nemulțumirile oamenilor nu sînt legate doar de cazul Boboia, ci și de alte aspecte îngrijorătoare din comună. Tot la 1 februarie 1991, se desigilează magazinul „Universal” Șelimbăr. Un joc destul de periculos de-a „ui-

De ce miting la Șelimbăr?

te popa, nu e popa”, care pune la încercare răbdarea locuitorilor, cu atît mai mult cu cît se pare că și primăria are ceva implicații în acest joc. (În 28 ianuarie 1991, d-l David ne declară că, împreună cu contabilul șef al cooperativei, d-l Paștiu Nicolae, au văzut la sediul U.J.C.C., la d-l Luținchievici, o recomandare dată doamnei Boboia de către primărie, prin care i se aduceau elogiile!) Foarte ciudat acest amestec, cum s-ar zice, „în treburile interne” ale cooperativei.

Camelia PENTELESCU
P.S.: Într-un raid efectuat în luna octombrie 1990 la magazinul Universal Șelimbăr, în prezența șefului unității comerciale — d-na David Maria, a președintelui cooperativei — d-l Duca Petru și d-na Antonescu Elena — învățătoare, am găsit după teighea și în magazia de mi-

„COPACII MOR ÎN PICIOARE”

Zidul Cetății este unul din cele mai frumoase locuri ale Sibiului. Păstrează în el istoria veacurilor trecute pe care le aduce zilnic mai aproape de noi, într-o continuă întrecere cu timpul.

Observatori ai acestei întreceri, copacii din parcul aflat de-a lungul zidului, ajută ca acest loc să aibă un aer deosebit. Ei bine, copacii au început să moară și crengile cîtorva din ei să se usuze.

În efortul lor, ca parcul să arate cît mai bine, „specialiștii” de la Ocolul Silvic și de la secția Parcuri au hotărît nu să îngrijească acești copaci, ci pur și simplu să-i taie. Așa au dispărut 11 copaci de pe zidul cetății și întrebarea care se pune este: oare cîți din ei erau cu adevărat uscați?

Ce vor face de aici înainte acești specialiști pentru parcurile orașului? Și cine îi va opri pe cei care le vădulesc de copaci?

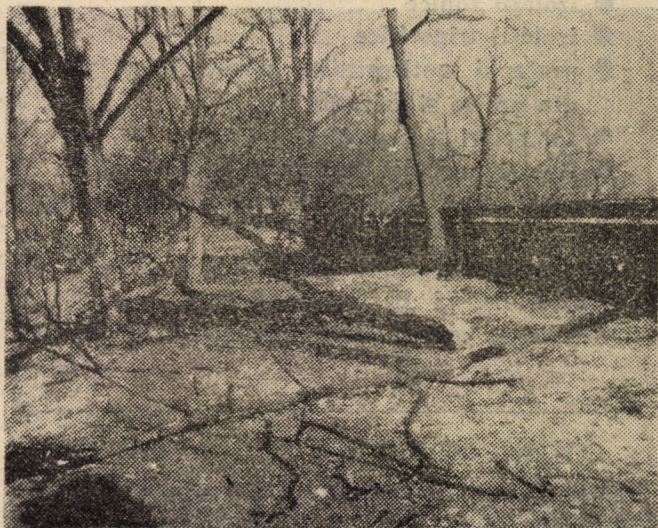
Am stat de vorbă cu d-l Găldean Vasile (cel care marchează copacii care vor fi tăiați) și mi-a spus că alegerea nu o face singur și că nu se marchează decît ceea ce nu mai poate fi salvat.

Sînt tare curios dacă a încercat cineva să salveze vreun copac în orașul Sibiu. Dacă există o asemenea persoană aș dori să o cunosc și să o felicit.

Poate în această acțiune de curățire a „uscăturilor” ar trebui cerut sprijinul Mișcării Ecologice.

Dan Ioan BOGDAN

P.S. — Copacii din imagine au fost doborîți de Constantin Braica, angajat al S.A.P.S., în data de 1 februarie 1991.

nă următoarele: bidoane de 5 litri, becuri, tuburi neon, soluție neofix, tercot, bățoare de covoare, pahare, câni, crațițe, găleți emailate, cuverturi de pat, prosoape de bucătărie, chiloți, maieuri de copii și adulți, o pătură, pompe de apă, flanele bărbătești, mălai etc., în general marfă deficitară pe piață. La verificarea listelor pentru rații, acestea nu corespundeau realității. Unde este zahărul, uleiul, mălaiul pentru cei care au luat de mult calea exilului? Listele cu locuitorii Șelimbărului nu au fost reactualizate din 1987!

Scuzele și argumentele supreme ale doamnei Boboia au fost: „Să mor io tu mamă dragă!... Pe cuvîntul meu dragă. Am dat, tu mama lui Dumnezeu, să nu mai vîd ușa” și altele de genul acesta — limbaj de care locuitorii Șelimbărului sînt sătui.

P.S. 2: Îl asigurăm pe președintele U.J.C.C. Sibiu, d-l Mihai Mircea că datele pentru întocmirea acestui material parte au fost obținute înainte de „instructajul” făcut angajaților cooperativei de consum prin care li s-a interzis să mai dea relații, iar parte au fost înregistrate la miting (documentele au fost citite în fața sâtenilor).

Pe d-na Boboia Silvia o rugăm să nu se agite, pentru că vechile metode de „interventii” nu se poartă în redacția noastră. Așa că vizita ginerelui dinsei, cu aer superior, după raidul efectuat în octombrie 1990 (gînere fost sofer al fostului primar al Sibiului) a rămas fără ecou.

(C. P.)

Mica publicitate

PIERDERI

● Pierdut contract de închiriere pe numele Oprea Traian, str. Filarmonei nr. 12. Îl declar nul. (2863)

VÎNZĂRI-CUMPARĂRI

● Vind Tv Elcom, Sibiu telefon 136 60, după ora 15. (2861)

● Vind înscriere Dacia cu ridicare imediată, după ora 16, telefon 338 86. (2862)

Vind televizor color și piese Renault 18. Telefon 323 65. (2856)

● Cumpi înscriere Tv color până la 1300-1350. Telefon 476 45, după ora 17. (2852)

MATRIMONIALĂ

● Firma „TCOUL” rezolvă problema singurătății prompt, decent și discret, oferă tuiică naturală de prună, garanțată, pentru acasă. Telefon 336 91. (2865)

COMEMORARE

● Se împlinesc șase săptămîni de la trecerea în neființă a iubitului nostru

MARIN SOMSAG

Îl vom păstra mereu viu, în amintirile noastre.

Comemorarea va avea loc duminică, 10 februarie 1991, ora 13, în Cimitirul central. Soția Lucia și fiica Luly

Societatea Comercială IZOCON S.A. BRAȘOV

fost ALSIT Brașov

EXECUTA pe bază de comandă și contract pentru agenți economici și pentru populație din țară și străinătate:

- izolații hidrofuge
- izolații termice
- închideri cu tablă, rompan, tablă cutată, PAS, azbociment
- izolații fonice
- izolații frigorifice
- protecții anticorozive, pardoseli și placaje din gresie și faianță
- torcretări și etanșări
- tinichigerie de construcții și instalații

Pentru aceste lucrări se asigură consulting și proiectare.

Informații la sediul societății din Brașov, str. Zizinului nr. 78 B, telefon 269 33, telex 61216 sau la filiala noastră din Sibiu, telefon 924/3 08 66.

— 39 —

LOC DE MUNCĂ ÎN AFRICA DE SUD

Firma „HYPERION” din Ungaria vă oferă posibilitatea de a lucra în Africa de Sud. Serviciul firmei este de a rezolva angajarea celor aflați în cauză. Șanse de angajare au doar cei cu calificare profesională. Prezentarea se face la adresa: Ungaria, loc. Szeged, str. Felso Tisza part nr. 2 („Ifjusagi Hanz”), sau Budapesta, str. Volkman 9. Informații în limba română primiți în biroul din Szeged, deschis de luni pînă vineri între orele 8-16. Prețul serviciilor oferite de firma HYPERION este de 1250 forinți (25 mărci), sumă pe care vă rugăm să o plătiți în momentul în care ați completat formularele. Formularele în număr nelimitat se pot procura gratis în oficiile HYPERION. Alte informații se pot procura poștal: 1373 Budapest, Pf. 602, Ungaria.

— 17 —

„SIBTOURS”

VĂ INVITA LA ISTANBUL

15 februarie 1991, plecarea ora 9.

Informații telefon 181 78, str. 1 Mai nr. 26, Sibiu.

— 2864 —

PROGRAMUL TV

MIERCURI, 6 FEBR. 1991

9.00 Video-satelit. 10.00 Actualități. 10.15 Horoscopul zilei. 10.25 Avar.premieră. 10.35 Oameni de lingă noi. 12.00 Ora de muzică. 13.00 Jazz-magazin. 14.00 Actualități. 14.10 Documentar științific. 14.40 Preuniversitaria. 15.20 Telescoală. 15.50 Trăgerea Prono-Expres. 16.00 Muzica

pentru toți. 16.15 „15, 16, 17, 18” 16.55 Economia încotro? 17.20 Melodii populare. 17.35 Forum. 18.15 Reflector. 18.40 Recital: Ludovic Spiess. 19.00 Puncte de vedere. Astăzi: Opoziția. 19.40 Desene animate. 20.00 Actualități. 21.00 Cronica Parlamentului. 21.15 Roman-folieton: „Păstrează visul” (Anglia). Premieră pe țară. Episodul 1. 22.15 Universul cunoașterii. 23.00 Dosarele istoriei. 23.25 Gong! 0.15 Actualități. 0.20 Pro Musica.

III. Copșa Mică - un destin tragic

(urmăre din pag. I)

deologia comunistă este proletarizantă, în administrație, în economie, în știință, în cultură. O societate deproletarizată este neguvernabilă de către comunisti. Ideea comunistă este utopică (în greacă = fără loc) dar ea este și anacronică (tot în greacă = în afara timpului). Și astfel omul, timpul și pămîntul nu au valoare.

1. Omul. În ciuda propoziției lui Marx că „omul este cel mai prețios capital” (de fapt, ideea este enunțată anterior, de către economiștii englezi David Ricardo și Adam Smith, de către filosofi greci — Protagoras și latini — Seneca) comunismul a ucis mai mulți oameni decît orice alt regim totalitar și decît orice război. Sub comunism, în România, sute de mii de oameni au murit în închisori, în lagăre, în deportări (numărul lor se apreciază la peste 600.000). Alte sute de mii au părăsit țara — evrei, sași, șvabi, români: muncitori, economiști, profesori, medici, ingineri, oameni de știință, artiști. Spre exemplu, profesorii universitari care predau matematica în instituții de învățămînt superior din Occident, sînt mai numeroși decît cei din țară. Așa arată în fapte grija comunismului pentru om. Cheltuielile pentru educație, pentru sănătatea pentru împlinirea profesională a omului, pentru hrană, căldură, lumină, apă, îmbrăcăminte au fost minime.

Copșa Mică este, după lege, oraș, dar nu are un liceu, nu are un spital, nu are un muzeu, nu are o stație de benzină, nu are o bancă, nu are un bazin de înot și cite alte utilități civice. Nu este decît o colonie de muncă, imaginată și realizată de comunisti, în care oamenii se nasc sau vin, subzistă, se alfabetizează, muncesc, se îmbolnăvesc și mor. Cetățenii ai Copșei cereți străinilor, care vă mai aduc ajutoare, să vă ducă în satele de unde vin ei, ca să înțelegeți la cite nu avem noi dreptul, pentru că destinul hain ne-a obligat să trăim, într-o țară bogată, sub

puterea lozincii: proletari din toate...

În numele politiciii ați fost privați de toate acestea. În schimb, vi s-au dat, cu bună știință, substanțe care v-au intrat în piele, în oase, în ochi, în sînge, în plămîni, în creier. Aceste substanțe se numesc: negru de fum, plumb, acid sulfuric, cadmiu etc. Ele sînt noxele (în latină nox = otrăvă) adică otrăvurile care vi se oferă zilnic. Sînt peste tot, vizibile sau nu: în aerul pe care îl inspirați, în apa pe care o beți, în lapte, în ouă, în legume, în zarzavaturi, în fructe, în carnea porcului și a găinilor pe care le creșteți.

Banii necesari pentru tehnologii nepoluante au avut preț, dar sănătatea populației din zonă n-a interesat pe nimeni, căci „grija pentru om este felul politicii partidului” — o expresie a cinismului, dar și o formă a genocidului!

2. Timpul. Întrucît modelul social a fost gîndit pentru totdeauna, el întrunește finalitatea istoriei. Se instaurează, subsecvent, încremenirea unui conservatorism în care totul este plan sau planificat. Noul și neprevăzutul sînt evitate, sînt incriminate, sînt discreditate. Viitorul, evident „luminos”, nu este decît însumarea unor pași (înaintel) într-un marș triumfal(ist), în fapt un șir de sărbători searbede, care se căznesc să justifice prezentul. Nonproductivitatea scurgerii monotone și deprimante a timpului în comunism a fost sesizată în Rusia în primul deceniu al experimentului. A fost aplicat un antidot naiv de ineficiență: stahanovismul. Mai mult! Atît Calitatea înecată în cantitate, iar valoarea zdrobită de către putere. Timpul egal desfășurat, pe cincinale, pe decenale (pentru electrificare!) între conferințe și congrese a fost comprimat în formele de genul „patru ani și jumătate”, ori dilatat de la șase zile lucrătoare la duminică normală de (ne)lucru. Astfel, viața unor generații a fost anulată; un fel de extracție din istorie.

3. Pămîntul este bunul (pămîntesc!) pentru obținerea căruia comunistii au comis cele mai multe crime. Ideologia utopică, fără loc, deci, a luptat cu încredințare să-și întindă puterea peste cit mai mult loc. După Rusia, a vrut toată planeta sloganul revoluției mondiale: Mongolia, China, Coreea, Vietnam, Cambodgia, Europa de Est și Centrală, Cuba, Angola, Mozambic, Etiopia. Apoi țărani au fost expropriați, pentru a deveni proletari dependenți de stat, căruia trebuie să-i vîndă, pentru a supraviețui — el fiind unicul cumpărător — singura marfă de care dispun: forța de muncă. Pămîntul, natura în general, au fost văzute drept dușmani, împotriva cărora trebuie purtate lupte. Ideea nu este deosebit de originală. Ea se afla, în germene, în iluminismul european. Astăzi, în urma acestor lupte împotriva naturii, ne aflăm în fața unor dezastre pentru a căror reparare vor lucra cîteva generații de după noi: lacuri, bălți, riuri și ape subterane otrăvite, pături degradate, soluri poluate, sărăturate, erodate, peisaje mutilate etc. Puterea prostiei care a conjurat, sub numele de detașament de avangardă, împotriva poporului a lăsat rani grele și în trupul țării. Alături de Copșa sînt Zlatna, Baia Mare, Valea Călugărească, Turda, Cîmpulung, Comarnic, bazinul carbonifer din Oltenia, cariera de șisturi bituminoase Anina, cariera de sulf Căliman, Ostra, Băița, milioane de hectare erodate în Moldova, Transilvania și Subcarpați, bălțile și Delta Dunării distruse. Jiul, Olțul, Trotușul, Ialomița, Prahova, Muresul, Tirnava sînt riuri moarte. Țara mai posedă doar jumătate din suprafața împădurită, necesară restabilirii echilibrului climatic.

Nu există nici un exemplu major de exploatare rațională a naturii, sau de amenajare teritorială corectă, dar există sute și mii de exemple în care natura și oamenii au fost pîngărite sau ucise.

(va urma)

Tiranul de la Bagdad. Khartum 4 februarie — Irakul tinde să deschidă un nou front împotriva forței aliate, sau chiar contra Israelului. Compania de televiziune NBC din S.U.A. a dat informația că în Sudan au apărut pe aerodromuri avioane de vînătoare cu însemnele Irakului și au fost instalate baze de lansare a rachetelor. Se crede

INFORMAȚIE

În cadrul acțiunilor culturale „Zilele Astrei”, azi, 6 februarie, la Poiana Sibiului va avea loc o întîlnire a cititorilor bibliotecii din localitate cu plasticianul Aurelian Dinulescu, dr. Elena Macavei, dr. Victor V. Grecu și prof. N. Gastone. Va fi prezentată și difuzată lucrarea semnată de dr. Elena Macavei.

Starea vremii

Deși temperatura va crește vremea va fi totuși rece. Cerul va fi mai mult acoperit. Temperatură va ninge. Vîntul va sufla slab pînă la moderat din sud-est. Temperaturile minime vor fi cuprinse între -9 și -7 grade iar cele maxime între -2 și +1 grad. Zăpada măsoară 37 cm la Păltiniș și 102 cm la Bilea Lac.

Meteorolog de serviciu Popescu I.

că tranzitarea lor a avut loc în perioada noiembrie — decembrie '90. Apare, deci, de partea opusă frontului, o simetrie a Turciei în variantă sudaneză. Această nouă strategie irakiană complică mai mult situația războiului. La Ierusalim, premierul Shamir a dat o nouă declarație pe linia deja cunoscută: „Israelul va lovi Irakul la momentul oportun. Momentul acțiunii directe va veni după consultări cu S.U.A. Trebuie să ținem cont că împotriva tiranului de la Bagdad sînt angajate o multime de forțe”.

● Luni a intrat „în scenă” vasul de război american „Missouri”, care posedă cele mai mari tunuri din lume. Rachete de mare tonaj au fost lansate asupra buncărelor kuweitene, iar după neutralizarea aviației irakiene a venit rîndul, acum, marinei să aibă aceeași soartă. ● Președintele Rafsanjani al Iranului, supranumit de colaburatori „vulpoul” s-a oferit să medieze cu liderii Irakului și S.U.A. pentru o soluționare pașnică. El a decla-

rat că Iranul rămîne neutru dacă Turcia, această punte dintre islamism și creștinism, ar intra în război contra Irakului, dar nu același lucru se va întîmpla în cazul Israelului; islamismul l-ar obliga în acest caz să sprijine Irakul. ● În guvernul israelian a apărut o schimbare cu implicații: a intrat ca ministru fără portofoliu, un fost general strălucit, Zeedi, un extremist de dreapta, adeptul lui „Erez Israel” (Marele Israel). Arens (ministru apărării) a fost mai puțin entuziasmat de această numire a premierului Shamir, abținîndu-se de la votul de apărare.

FLASH

● Jelio Jelev (55 ani) un exclus al Partidului Comunist încă din '65, acum președintele Bulgariei și-a încheiat, ieri, o vizită de două zile în R.F. Cehă și Slovacă, urmîrind crearea unui nou tip de relații între cele două țări. ● A reînceput procesul lui Winnie Mandela (soția cunoscutului lider sud-african al Congresului Național African) acuzată de agresiune și răpirea unui tînar negru. Ea riscă pedeapsa capitală. ● La Bruxelles, reuniunea miniștrilor de externe ai Comunității Europene a aprobat 138 milioane dolari, ca ajutor în medicamente, pentru România și Bulgaria.

Rubrică de Emil PORIME